

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/260/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208531
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6312208531.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd **z a m i e t a**.
- II. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.
- III. Súd odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhmi zo dňa 27.09.2012 sa domáhal navrhovateľ voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, pretože tento nerozhodol o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla nesplnením záväzku dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere v zákonom stanovenej lehote, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporkyni podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/260/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 3Er 998/2011 proti povinnému E. F. súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia vydaním poverenia až po zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 330,-Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/290/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 3Er 1052/2011 proti povinnej G. Y. súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia vydaním poverenia až po zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 440,-Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/332/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 1175/2010 proti povinnej A. R. súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia vydaním poverenia až po zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 550,-Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/337/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2Er 1174/2010 proti povinnému O. C. súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia vydaním poverenia až po zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 330,-Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

Uznesením č.k. 5C/260/2012-26 zo dňa 22.04.2013 Okresný súd Brezno v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") spojil veci pôvodne vedené pod sp.zn. 5C/260/2012, 5C/290/2012, 5C/332/2012 a 5C/337/2012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú tieto veci vedené pod sp.zn. 5C/260/2012.

Dňa 17.05.2013 sa odporkyňa vyjadrila k návrhu navrhovateľa a žiadala žalobný návrh navrhovateľa zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise sp.zn. 5C/260/2012, pripojenými exekučnými spismi tunajšieho súdu sp.zn. 3Er/998/2011, 3Er/1052/2011, 2Er/1175/2010 a 2Er/1174/2010 a zistil tento skutkový stav:

Podľa tvrdenia navrhovateľa tento vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasledujúcich zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučného poriadku) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoju pohľadávku vzniknutú neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere.

V spojených veciach sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučnom konaní z dôvodu, že exekučný súd nevydal na žiadosť súdneho exekútora rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v jeho prospech v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ktorá lehota bola stanovená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Navrhovateľ podal, podľa jeho vyjadrenia, súdnemu exekútorovi návrhy na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Exekútor následne podal žiadosť o udelenie poverení na vykonanie exekúcie, o ktorom mal exekučný súd rozhodnúť v lehote 15 dní ustanovenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Mal za to, že výnimka z 15-dňovej lehoty na udelenie poverenia v citovanom ustanovení platnom od 01.06.2010 do 31.05.2011 a od 01.06.2011 sa v prípade rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov nemala uplatňovať (lebo nešlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia, ale spojenie rozhodcovský súd. Podľa odbornej literatúry sa vykonateľným rozhodnutím rozhodcovskej komisie, resp. zmluvou schváleným, rozumelo rozhodnutie v pracovných sporoch vydané rozhodcovskými komisiami v rozhodcovskom konaní podľa § 207 Zákonníka práce a vyhlášky č. 42/1975 Zb. Exekučným titulom teda nebolo rozhodnutie rozhodcovskej komisie, preto neprichádzala do úvahy ani výnimka uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, že 15-dňová lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku.

V konaniach v období platnosti § 44 ods. 2 Exekučného poriadku od 01.02.2002 do 31.05.2010 mal súd zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu alebo rozhodcovského súdu alebo napr. notárska zápisnica.

V prípade nedodržania 15-dňovej lehoty požadoval náhradu majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady spojené s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v sume 125,-Eur pozostávajúce z výdavkov a) na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,-Eur, b) na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,-Eur a c) na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje vo výške 15,-Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 55,-Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Navrhovateľ ďalej vzniesol námietku predpojatosti okresného súdu vzhľadom na to, že vecne aj miestne príslušným vo veci konať je súd, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Poukázala na zmätočnosť návrhu, v ktorom nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, sú nesprávne uvedené údaje o povinných a nie sú uvedené ani dátumy doručenia podaní na súd, čo má význam pre posúdenie celej veci a ani dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Ďalej uviedla, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Takúto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Zo znenia § 15 a § 16 zákona 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Návrh na súd však navrhovateľ podal ešte pred uplynutím tejto lehoty, keď prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli odporkyni doručené dňa 23.04.2012. Navrhovateľ neposkytol súčinnosť pri prejednaní jeho návrhu na predbežné prerokovanie nároku, keď nereagoval na výzvu na doplnenie týchto žiadostí. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporkyňa nepovažovala za predbežne prerokovaný.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, právoplatného rozhodnutia v disciplinárnom konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o tom, že sa sudca dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal v predmetných exekučných konaniach sťažnosti, alebo že by existovalo také právoplatné rozhodnutie v disciplinárnom konaní alebo rozhodnutie Ústavného súdu, ktoré by konštatovalo porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Z uvedených dôvodov mala odporkyňa za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup tvrdený navrhovateľom v návrhu.

Zároveň vzniesla námietku premlčania v zmysle § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009.

Ku samotnému nároku na náhradu škody uviedla, že tento predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi, ohľadom čoho navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno.

Čo sa týka požadovanej materiálnej škody, navrhovateľ nepreukázal jej existenciu a nároky, ktoré si uplatňuje, sú len hypotetické.

Kritériá, ktoré majú vplyv na výšku nemajetkovej ujmy sú uvedené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo k zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani v čom a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy, čím teda navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy.

Súd vytýčil pojednávanie na deň 21.03.2014. Odporkyňa sa z pojednávania ospravedlnila. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Svoju neprítomnosť ospravedlnil e-mailovým podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 13.03.2013. Zároveň navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci. K žiadosti pripojil kópiu tejto sťažnosti, na ktorej nie je uvedený dátum jej spísania ani z nej nevyplýva, či a kedy bola doručená Ústavnému súdu SR. Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania bol odôvodnený prebiehajúcim konaním o jeho sťažnosti na Ústavnom súde SR.

Podľa obsahu súd potom posudzoval túto žiadosť na "zrušenie pojednávania" ako návrh na odročenie pojednávania v zmysle § 119 Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu

po tom, čo sa o ňom dozvedel. Tvrdené konanie Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti nepovažoval za dôvod pre odročenie pojednávania, keďže sa nejednalo ani o dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 109 Občianskeho súdneho poriadku. Súd potom nevyhovel žiadosti navrhovateľa na odročenie pojednávania a konal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov zamietol návrh na prerušenie konania, pretože v danej veci nie sú dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. O návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Brezno z rozhodovania v predmetnej veci právoplatne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13Nc/123/2012-11, preto neexistuje otázka, ktorú v tomto konaní Okresný súd Brezno nie je oprávnený riešiť. Okresný súd Brezno je tiež toho názoru, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky v súvislosti s podanou sťažnosťou navrhovateľa, ktorej podanie na Ústavnom súde SR však navrhovateľ nepreukázal, neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie okresného súdu v danej veci. Z doloženej sťažnosti súd zistil, že táto mala byť podaná proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13NcC/149/2012, ale v tomto predmetnom konaní bolo o námietke zaujatosti rozhodnuté uznesením č.k. 13NcC/123/2012-11.

Odporkyňa v konaní namietala, že navrhovateľ doručil súdu návrh predčasne, pred uplynutím šesťmesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania súdu už táto lehota uplynula, súd nepovažoval túto argumentáciu za dôvod, aby bol návrh zamietnutý pre predčasnosť.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01.02.2002 do 31.05.2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01.06.2010 do 31.05.2011), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01.06.2011 do 17.01.2013), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po oboznámení sa s obsahom exekučných spisov Okresného súdu Brezno sp.zn. 3Er/998/2011, 3Er/1052/2011, 2Er/1175/2010 a 2Er/1174/2010 má súd za to, že tvrdenie navrhovateľa v návrhu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy nie je pravdivé.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 3Er/998/2011 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 05.08.2011. Súd žiadal povinného, aby v lehote 7 dní oznámil, na aký účel si bral poskytnutý úver. Výzvu prevzal dňa 22.08.2011, lehota na oznámenie jej plynula do 30.08.2011. Súd vydal poverenie dňa 07.09.2011.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 3Er/1052/2011 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 15.08.2011. Súd žiadal povinnú, aby v lehote 7 dní oznámila, na aký účel si brala poskytnutý úver. Zásielka sa súdu vrátila dňa 11.10.2011 s tým, že ju povinná neprevzala v odbernej lehote. Súd vydal poverenie dňa 04.11.2011.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 2Er/1175/2010 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 16.07.2010. Následne dňa 30.09.2010 súd vydal vo veci poverenie.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 2Er/1174/2010 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 16.07.2010. Súd žiadal súdneho exekútora o doloženie zmluvy o úvere, rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovskej doložky, ako aj Stály rozhodcovský súd o doloženie fotokópie rozhodcovského spisu. Tieto doklady boli súdu doručené dňa 16.09.2010 a poverenie bolo vydané dňa 22.09.2010.

Návrhy vo veciach, ktoré boli spojené v tomto konaní, boli tunajšiemu súdu doručené dňa 27.09.2012. U návrhov, v ktorých si navrhovateľ odvodzuje nárok na náhradu škody z dôvodu, že nebolo rozhodnuté v 15-dňovej lehote od podania žiadosti na udelenie poverenia, mohla začať plynúť táto lehota po uplynutí 15 dní od doručenia tejto žiadosti na exekučný súd. Žiadosti o udelenie poverenia boli súdu doručené v roku 2010 a 2011, preto má súd za to, že k uplynutiu premlčacej doby neprišlo ani v jednom zo spojených konaní a námietka premlčania teda nebola vznesená zo strany odporkyne dôvodne.

Znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku bolo novelizované od 01.06.2010, a to v časti, ktorá určovala lehotu na vydanie poverenia tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). V tej dobe platné znenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku síce odkazovalo na rozhodnutia rozhodcovských komisií, nie rozhodcovských súdov, ale súdna prax aj teória zahŕňala pod výklad tohto zákonného ustanovenia aj exekučný titul, akým je rozhodnutie rozhodcovského súdu. Ako vyplýva aj z prílohy k uzneseniu Ústavnoprávneho výboru NR SR č. 820 zo dňa 23.02.2010 bola potreba prijatia novely odôvodnená tým, že "prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora v prípadoch, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, bola výraznou prekážkou na to, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií, zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdného dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní." Z toho konštatovania vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo neaplikovať 15-dňovú lehotu aj v prípadoch, keď exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, napriek tomu, že to nebolo výslovné v Exekučnom poriadku upravené.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, keď plynule a bez prieskumov skúmal podmienky pre vydanie poverenia exekútora vzhľadom na to, že exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd je oprávnený a zároveň aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, teda aj pred samotným vydaním poverenia. Súd preskúmaním exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a to oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný súd má teda oprávnenie skúmať tak formálnu, ako aj materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Toto oprávnenie mu vyplýva z judikatúry Súdného dvora EÚ (rozhodnutie vo veci Asturcom sp.zn. C-40/08) aj rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 5Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010). Súd vyzval ako súdneho exekútora, tak aj Stály rozhodcovský súd o doloženie dokladov za účelom posúdenia exekučného titulu resp. žiadal povinných o poskytnutie informácií týkajúcich sa účelu poskytnutia predmetných úverov a až po doručení listín bolo možné posúdiť súlad predloženého exekučného titulu so zákonom. Teda postup okresného súdu vo vyššie uvedených exekučných veciach bol v súlade s § 44 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z. Vzhľadom na to, že postup Okresného súdu Brezno pri rozhodovaní o žiadostiach o vydanie poverenia bol v súlade so zákonom, súd je toho názoru, že navrhovateľovi v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti o vydanie poverenia majetková škoda ani nemajetková ujma nevznikli, a preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odporkyňa bola síce v konaní úspešná, ale náhradu trov konania jej súd nepriznal, pretože si ich

nevyčíslila a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici

V odvolaní okrem náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 OSP, musí byť uvedené, proti ktorému súdu a ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a OSP),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).